

ژیان و بهره‌می مه‌لا عیسا جوانرۆیی له ئاوینەیی دەست‌نوسه‌کاندا

تارق یاره‌حمه‌دی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۹ بهمن ۱۴۰۱؛ تاریخ پذیرش: ۰۷ تیر ۱۴۰۲؛ صص. ۱۴۱-۱۵۷

کورتە

میژووی ئەدەبی کوردی پڕە لە ناوی شاعیران و نوسەرانی کە لە سەر دەمی ژیانی خۆیاندا پینگەیه‌کی زانستی و کۆمەڵایەتی بەرزیان هه‌بووه، به‌لام له ئیستادا تهنه‌ها زانیاری کەم له سەر ژیان و بهره‌مه‌کانیان له‌بهرده‌ستدایه. یه‌کی له رینگاکانی ناگاداریبوونه‌وه له ژیان و بهره‌می زانیانی رابردوو، لیکۆلینه‌وه له بهره‌مه‌کانیان به‌تایبه‌تی دەست‌نوسه‌کانی ئه‌وانه، له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌م دەست‌نوسانه هه‌موو کات له‌گه‌ڵیان بووه، به‌رده‌وام تێبێننیه‌کانی له‌په‌راویژاندا نووسیه‌وه. شه‌نوکه‌و کردنی ئه‌و په‌راویژانه که زانیاری جو‌راوجۆره‌خۆده‌گرێ، یارمه‌تیده‌ره‌له‌ناسینی لایه‌نه‌ شاراوه‌کانی ژیانی زانیانی رابردوو. مه‌لا عیسا جوانرۆیی یه‌کیه‌که‌ له‌ زانا و شاعیره‌ کوردانه‌ی، که زانیارییه‌کی هه‌ره‌که‌م له‌سەر ژیان و بهره‌مه‌کانی به‌رده‌سته. له‌م وتاره‌دا، به‌ میتۆدی وئسفیه‌ - شیکاری، شیوازی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری به‌لگه‌نامه‌یه‌ی-کتیبه‌خانه‌یه‌ی و به‌ کەلک وهرگرتن له‌ سه‌رچاوه‌ی دەست‌نوس، لایه‌نه‌ به‌ده‌رته‌خواه‌کانی ژیان و بهره‌می ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ ده‌خه‌ینه‌په‌روو. نه‌نامه‌کان ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که مه‌لا عیسا له‌ بنه‌مائه‌ی زانستی سدیقی کلاشی بووه که له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی دوازه‌ له‌دایک بووه و له‌ ساڵی ۱۳۶۷ کۆچی دوا‌ی کردووه. جگه‌ له‌ وانه‌وتنه‌وه، توانایه‌کی باشی له‌ هۆینه‌وه‌ی شاعر هه‌بووه. له‌م توێژینه‌وه‌دا وێرایی ناساندنی چه‌ن دەست‌نوسیه‌ک که به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراون، هه‌روه‌ها ده‌رخستنی چه‌ن شیعریکی تازه‌ دۆزراوه‌ی ئه‌م زانیایه‌که‌ به‌ زمانی فارسی و کوردی نووسراون، باس له‌ هه‌ندیک لایه‌نی ژیانی، له‌وانه‌ په‌چه‌له‌کی، کانی له‌دایک‌بوون و کۆچی دوا‌ی و تایبه‌تمه‌ندییه‌ که‌سییه‌کانی ده‌که‌ین.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: زانیانی کورد؛ زانیانی جوانرۆ؛ بنه‌مائه‌ی سدیقی؛ مه‌لا عیسا جوانرۆیی؛ مه‌لا عیسا کلاشی.

۱- پێشه‌کی

یه‌که‌م جار بابا مه‌ردۆخی رۆحانی له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا به‌ ناوی میژووی ناو/رانی کورد باسی مه‌لا عیسا جوانرۆیی کردووه. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانم هه‌موو ئه‌وانه‌ی پاش بابا مه‌ردۆخ له‌سەر مه‌لا عیسا نووسیه‌یانه‌ ناماژیه‌کان به‌ کتیبه‌که‌ی بابا مه‌ردۆخ کردووه و هه‌مان زانیاری ئه‌ویان دووپات کردووه‌ته‌وه. بۆ نموونه‌ محمه‌ده‌علی سولتانی له‌ به‌رگی دووه‌می کتیبه‌ی حه‌دیقه‌ی سولتانی هه‌مان وه‌تی دووپات کردووه‌ته‌وه (سلطانی: ۱۳۶۹: ۱۴۱). دواتر له‌ کتیبه‌ی تاریخ تسنن در کرمانشاه، مه‌لا عیسا به‌ بنه‌مائه‌ی سدیقی زانیوه و له‌مه‌ زیاتر شتیکی نوێی له‌سەر مه‌لا عیسا له‌م کتیبه‌دا باس نه‌کردووه (سلطانی ۲۰۰۱: ۲۳۵). محمه‌د حه‌سین‌زاده له‌ کتیبه‌ی تاریخچه‌ جوانرود، پاش دووپات‌کردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی بابا مه‌ردۆخ، ته‌نیا ئه‌م دێره‌ی زیاکردووه که چه‌ند

چکیده

تاریخ ادبیات کردی مملو از نام شاعران و نویسندگانی است که در دوره حیات خویش دارای جایگاه علمی و اجتماعی والایی بوده اند، اما در حال حاضر اطلاعات اندکی از زندگی و آثار آنان در دست است. یکی از راه‌های آشنایی با زندگی و آثار دانشمندان گذشته، مطالعه آثار آنان، به‌ویژه نسخه‌های خطی آنهاست. چرا که در طول زندگی خویش این نسخه‌ها همراه آنها بوده و اطلاعات گرانمایی در زمینه‌های مختلف در حاشیه آن می‌نگاشته‌اند. بررسی حواشی مکتوب در این نسخه‌های خطی، به‌شناسایی جنبه‌های مستور زندگی علمای گذشته کمک می‌کند. ملا عیسی جوانرودی یکی از علما و شاعران گُرد زبان است که اطلاعات بسیار اندکی از زندگی و آثار او در دسترس است. ما در این پژوهش برآنیم با روش‌های توصیفی-تحلیلی، روش گردآوری اطلاعات آسنادی-کتابخانه‌ای، با استفاده از منابع نسخه‌های خطی، جنبه‌های بیشتری از زندگی و آثار این شخصیت را به‌تصویر بکشیم. پاره‌ای از نتایج حاکی از آن است که ملا عیسی از خاندان علمای صدیقی کلاشی بوده که در اواخر قرن دوازدهم به دنیا آمده و در سال ۱۳۶۷ هجری قمری وفات نموده است. علاوه بر تدریس، در سرودن شعر نیز تبحر داشته است. در این پژوهش به معرفی چند نسخه خطی مکتوب به خط ملاعیسی و همچنین نمونه‌های از اشعار فارسی و کردی نویافته از ایشان می‌پردازیم.

واژگان کلیدی: علمای گُرد؛ علمای جوانرود؛ خاندان صدیقی؛ ملا عیسی جوانرودی؛ ملا عیسی کلاشی.

بەلگەیه کی برۆایێکراو له کتیبخانەمی سەییید باقر هاشمی هەیه که مۆری مەلا عیساى بهسەرەوییه (حسین زاده: ۱۳۷۷: ۱۰۶)، سەیر لەوەدایه که خودی مامۆستا سەییید باقر دواتر له وتاریکی خۆیدا که له کتیبی جوانرود در گنډر تاریخ چاپ و بلاوکراوه تەوه، جگه له زانیارییه کانی بابامەردۆخ ئامازەمی به هیچ زانیارییه کی نوئی نە کردوو (میراحمدی ۱۳۸۹: ۱۱۸).

ئەوهی له کتیبە کهی بابامەردۆخ لەسەر مەلا عیسا نووسراوه زۆر کورت و له هەمان کاتدا زۆر بەبایه خە، و بوو به سەرەداویک که پاش تێپەر بوونی دەیان سال له نووسینی ئەو کتیبە، دەست بەکەم به گەڕان بەدوای زانیاری زیاتر لەسەر ژیان و بهرهمە کانی مەلا عیسادا. بابا مەردۆخ له کتیبە کهیدا بەم شێوییه مەلا عیساى ناساندوو «مامۆستایه کی زانا و قسەزان و شاعیریکی دم پاراو و گفتم رەوان بووه که له نیوهی چەرخى سێژدهدا له دنیا چوو. مەولهوی تاوگۆزی شاعیری به ناو بانگی کورد، ماوهیه ک بەلایه وه خویندووویه و دواییش پێکه وه نامشۆ و شیعەر گۆرینه ویان هەبووه (رۆحانی ۱۳۸۹: ۳۳۳).

ئەم توێژینه وه له دوو تەوهری سەرە کی پێکهاتوو. تەوهری یه کهم سەبارەت به ژیانى مەلا عیسا، که تێیدا به پشت بەستن به زانیارییه کی که له دەستنوسە کاندای هاتوو، زانیاری لەسەر سالی لەدایکبوون و مردن، رەچەله ک، شوینی خویندن و فیژکردن و لایه نه کانی دیکه ی ژیانى مەلا عیسا به خوینەر دەدری.

تەوهری دووم بهرهمە کانی مەلا عیسا له خۆده گرت، ئەم تەوهرهش بۆخۆی له دوو بەشی سەرە کی پێک دیت. له بەشی یه کهم باس له وه دەستنوسانه ده کری که به خەتی مەلا عیسا نووسراون و روونکردنه وهیه کی ورد له م بارهیه وه دەدرت. له بەشی دووم، که کۆتا بەشی ئەم وتارییه، کۆمه لێک شیعری تازه دەرخواوی مەلا عیسا بۆ یه کهم جار دەرئێتەر وو. زۆربه ی زانیارییه کانی په یوه ندیدار به مەلا عیسا له کۆمه له دەستنوسیکدا یه که له چوار دەستنوس پێک دیت و له کتیبخانەمی ناوه ندی دائیره تۆلمه عارفی گه وهی ئیسلامی له تاران به ژماره ۱۳۴۶ دەپاریژری و زانیارییه کانی تریش له دەستنوسى ژماره ۱۶۷۸ ی کتیبخانەمی عدلامه تەباته بابی له شیرازدا یه. ئەم دەستنوسانه وه ک سەرچاوه ی سەرە کی ئەم توێژینه وه یه، هەر بۆیه له مه بهدواوه له هەر شوینیک به ویت ئامازە بهم دوو بهرهمە بهکەم تەنها ئامازە به ژماره کانیان ده کهم بۆ نمونه دەستنوسى ژماره ۱۳۴۶. له چەند دەستنوسیکى تریش که لک وه رگهراوه که ئەوانه ناویان ده هیترت. له بەشی بهرهمە کاندای روونکردنه وهیه کی ورد لەسەر ئەم دەستنوسانه پیشکەش ده کری. ئیستا بهشی یه که می ئەم لیکۆلینه وهیه که له سەر ژیانى مەلا عیسا یه ده خهینه روو.

۲- ژیانى مەلا عیسا

۱-۲- سالی له دایکبوون و کۆچی دواى مەلا عیسا

هیچ زانیارییه ک له سەر سالی لەدایکبوونی مەلا عیسا بهر دەست نییه، به لأم سەبارەت به کۆچی دواى ئەم زانییه، له لاپه ره ی کۆتایی دەستنوسى ژماره ۱۶۷۸ که مەلا عیسا نووسخە ی لی هەلگرتوو - زانیاری زیاتر له سەر ئەم دەستنوسه دواتر له بەشی بهرهمە کاندای ده خهینه روو. سالی کۆچی دواى مەلا عیسا هاتوو. وا دیاره ئەو دەستنوسه له کاتی کۆچی دواى مەلا عیسادا له بهر دەستی مەلا مووسای برآیدا بوویت و خۆشبه ختانه باسی سال و مانگ و رۆژی وه فاتى مەلا عیساى کردوو. دهقی نووسراوه کهی مەلا مووسا بهم شێوییه:

در روز شنبه بیست و یکم اختیارات اول زمستان در یازده اول محرم مات ودخل الجنة نور بصري وقرة عيني وقوة ركبتي وظهري أخي للملا عيسى في سنة ۱۲۶۷، سبع وستين ومائین وألف. نور الله تعالی مرقدہ. وأنا الداعي الفاني موسى بن عبدالله

کورتە کهی ده کاته ئەمه "رۆژی شەممە یازدهی مانگی موحرەم، کۆچی دواى کرد و چوو به هەشت، رووناکی بینایی، هیری چاو، هیری ئەژنۆ و پشتم مەلا عیساى برام له سالی ۱۲۶۷.

کهواته به پێی ئەم بەلگه یه به روونی ده توانین یازدهی مانگی موحرەمى سالی ۱۲۶۷ کۆچی بهرامبەر به ۱۶ ی نۆفە مبهری سالی ۱۸۵۰ ی زاینی وه ک بهرواری وه فاتى مەلا عیسا ده ستینشان بهکەین. له لایه کی دیکه وه کۆتترین دەستنوس که به خەتی مەلا عیسا و له سەر دەمی فهقییه تیدا نووسراوه، میژوووه کهی ده گه ریتته وه بۆ سالی ۱۲۱۷، ئەم دەستنوسه له کتیبخانەمی دائیره تۆلمه عارفی گه وهی ئیسلامی له تاران دەپاریژری. مەوادى نیوان سالی کۆتترین دەستنوسى مەلا عیسا

له گەڤ سالی وه فاتای ده کاته ۵۰ سال. بۆیه ده کریت میژووی له دایکبوونی مهلا عیسا، کۆتاییه کانی سهدهی دوازه و سه رهتای سهدهی سێزدهی کۆچی بخه ملیندریت.

۲-۲- بنه ماله و ره چه له کی مهلا عیسا:

له زۆریک له وه دستنوسانهی که مهلا عیسا نووسیویهتی، به روونی باس له وه ده کات که کورپی مهلا عهبدو لای کلاشی و سه ره به بنه ماله ی سدیقییه. نه سه بی ئەم بنه ماله یه ده گه پێته وه سه ره چه زه تی ئەبویه کری سدیق و به یه کینک له بنه ماله زانستییه گه وره کانی کوردستان داده نریت.

له ده ستنوسی "الوضوح في شرح المحرر" که مهلا عیسا نووسیویه تی و ئیستا له کتیبخانه ی نه وقافی سلیمانی به ژماره ی ۳۱۷۲/ت/۶۵/۷ هه لگیراوه، له کۆتایی ده ستنوسه که دا، له م باریه وه تا شه ش پستی خۆی به شیوه ی خواره وه نووسیوه: "قد وقع الفراغ من تحرير... على يد الحقيير الفقير المحتاج إلى رحمة الله تعالى عيسى بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفى بن ملا حسين بن ملا موسى بن ملا نصرالله للنسوب إلى أبي بكر الصديق رضی الله تعالى عنه وعنهم بشرفه"

جگه له وهش له ده ستنوسه کانی دیکه یدا نامازه به م بابه ته ده کات و به روونی خۆی به کورپی مهلا عهبدو لای و سه ره به بنه ماله ی سدیقی ده زانیت، له وان ه له کۆتایی ده ستنوسی کدا که له کتیبخانه ی دائیره توله عارفی گه وره ی ئیسلامیدا به ژماره ۱۳۴۶/۳ هه لگیراوه وای نووسیوه:

تمت الرسالة للنسوبة إلى مولانا عصام الدين الواقعة على رسالة البلخي قاضي عضدالدين بعون الملك المعين على يد أقل الطالبين وأذنب للذنبين عيسى بن مولانا عبدالله بن مولانا محمد صالح بن مولانا مصطفى للنسوب إلى ابي بكر رضي الله عنه.

له دوو تووی ده ستنوسه کانیدا ده یان جار له په راوێزی نووسراوه کانا، ناوی خۆی به عیسا عاسی و عیسا کلاشی تو مار کردوه.

که واته به پشت به ستن به م به لگانه ی سه ره وه ده توانین به م شیویه مهلا عیسا بناسینین

مهلا عیسا کورپی مهلا عهبدو لای، کۆرپی مهلا محمه مه صالح، کورپی مهلا مسته فا، کورپی مهلا حسه یین، کۆرپی مهلا موسا کۆرپی مهلا نه سرو لای.

شایه نی باسه بۆ زیاتر سه لماندنێ ته وه ی که ئەم بنه ماله یه هه مان بنه ماله ی مه لایی یان سدیقی کلاشین، جگه له وه به لگانه ی سه ره وه ده توانین نامازه به ده ستنوسی کی کتیبی رحمة الأمة في اختلاف الأئمة ی سه فه دی بکه یین که له لایه ن مهلا موسای برای مهلا عیسا وه نووسراوه و له ئیستادا له کتیبخانه ی ناوه ندی لیکۆلینه وه و توێژینه وه ی ئیسلامی به ژماره ۷۵۵ ده پارێزری. مهلا موسا له کۆتایی ده ستنوسی ناوبراودا نامازه به وه ده دات که له بنه ماله ی سدیقی کلاشین. ته وه ی وا له م ده ستنوسه نووسراوه ته مه یه:

قد وافق الفراغ من تعليق هذه النسخة الشريفة للباركة في ضحوة يوم السبت إحدى وعشرين من سيد الشهور المسمى برمضان المبارك من شهور سنة ستين و مأتين بعد الألف من الهجرة النبوية للمصطفوية على صاحبه أفضل الصلاة وأتم السلام وأزكى التحية على يد الحقيير الفقير العاصي المحتاج إلى مغفرة ربي ربه الغفير، موسى ابن عبدالله ابن محمد صالح ابن مصطفى الكلاشي بالوطن، و الأبوبكري بالنسبة من حوال قرية مسملة ب زلان من محال جوارود.

۲-۳- خویندنی مهلا عیسا

سه باره ت به قۆناغه کانی خویندنی مهلا عیسا، ته وه ی له ناوه رۆکی ده ستنوسه کانیه وه ده رده که ویت ته وه یه که سه ره تا بنه ما کانی په روهره ی نایینی له لای مهلا عهبدو لای باوکی فیرووه. دواتر وه ک فه قی کانی تری ته وه سه رده مه بۆ درێژدان به خویندن ده چیه شونه زانستییه کانی تر. له په راوێزی ده ستنوسه کانا، به تایبه ت ته وه ده ستنوسانه ی که میژووه که یان ده گه پێته وه بۆ سالی ۱۲۱۷ ی ک. م، باس له دوو شوین ده کات که تیندا ژیاوه و ده رسی خویندوه. ئەم دوو شوینه ش بریتین له سلیمانی و سنه. هه ره ها له کۆتایی ده ستنوسی ژماره ۱۳۴۶/۵ ته مه ی خواره وه ی نووسیوه:

تمّت الرسالة... على يد أقل الفقهاء عيسى في مدرسة شيخ عبدالله في سنجق البجة في محال شهرزور

به پێی ئەم بەلگه‌یه ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا (خه‌ریانی) له هه‌له‌بجه خۆیندوویه‌تی. مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس له کتییی *بنه‌ماله‌ی زانیاران* باس له‌وه ده‌کات که شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی ئازستانان له هه‌له‌بجه دانیشتووه، له‌وێش ده‌رسی وتووه‌ته‌وه (موده‌رپیس ۱۳۸۹: ۱۴۵). ئەم‌مه‌ش ئەو پراستییه ده‌سه‌لمینێج که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی له هه‌له‌بجه خۆیندوویه‌تی. هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵین سه‌ره‌تا له شاری جوانرۆ و له لای باوکیدا خۆیندوویه‌تی و دواتر بۆ درێژدان به‌ خۆیندن چووته سلیمانی و سنه و هه‌له‌بجه.

ئهو‌ی ڕوونه، دوا‌ی ته‌واوکردنی خۆیندن، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و له مزگه‌وتی هه‌لانی سه‌رقالی وانه‌وتنه‌وه و ده‌رسدان بووه. له‌وانه‌یه که مه‌وله‌ویش هه‌ر له‌و مزگه‌وته لای مه‌لا عیسا خۆیندیستی، چونکه به‌ پێ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی، مه‌وله‌وی له هه‌مان شوێن لای مه‌لا محمه‌د قازی^{۱۱} خۆیندوویه‌تی (مه‌وله‌وی تاوگۆزی ۱۳۸۶: ۱۱).

که‌واته ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی خۆیندن گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و هه‌ر له‌وی ماوه‌ته‌وه. بۆ سه‌لماندنی ئەم باب‌ه‌ته ده‌توانین پشت به‌سه‌ستین به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

۱- به‌پێی ئەوه‌ی که له لاپه‌ره‌ی ۳۷ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۶۷۸ که سالی ۱۲۳۷ به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراوه، له په‌راویژدا نووسیویه‌تی "عیسی حین التدریس فی مسجد العلانیة من جوانرود" واته له کاتی وانه‌وتنه‌وه له مزگه‌وتی عه‌لانیه‌ی^{۱۲} جوانرۆ.

۲- له لاپه‌ره‌ی ۸۴ ی هه‌مان ده‌ستنوس هاتووه که "مقابله شد با نور چشمی ملا نسیم در میننگه چمه نسا زلان" ئەم‌مه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نیج که مه‌لا عیسا له میننگه لای گوندی چه‌مه‌نزار و زلانی جوانرۆ بووه.

۳- وه‌ک پێشتر ئاماژه‌ی پیکرا، مه‌وله‌وی له جوانرۆ له لای مه‌لا عیسا خۆیندوویه‌تی، هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی مه‌لايه‌تی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و وه‌ک مامۆستا له مزگه‌وتی عه‌لانیه‌ی خه‌ریکی ده‌رسدان به‌ فه‌قیکان بووه.

۲-۴-۲- تایبه‌تمه‌ندییه که‌سییه‌کانی مه‌لا عیسا

۲-۴-۱- زۆر وردبین بووه

له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، به‌ ڕوونی ده‌رده‌که‌وتت که زۆر وردبین بووه، و ته‌نیا به‌ بیهینی باب‌ه‌تیک قبوولی نه‌کردووه، به‌لکو لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردووه و بۆچوونی خۆی نووسیوه. یان نووسیویه‌تی من وام خۆیندووه‌ته‌وه و له راست یان هه‌له‌ بوونی ئاگادار نیم. بۆ نمونه له لاپه‌ره‌ی ۲۴ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ دا نووسیویه‌تی "قَابَلْتُهُ مَعَ لَلنَقُول مَنه، لکن لم یکن مصححاً و معتمداً".

یان له لاپه‌ره‌ی ۸ ی هه‌مان ده‌ستنوسدا، له دوو شوێن بۆچوونی خۆی سه‌باره‌ت به‌ باب‌ه‌تیکی لۆژیک نووسیوه، له کۆتایی یه‌کیکیاندا نووسیویه‌تی "صححة بعقلي" واته به‌عه‌قلی خۆم راستم کرده‌وه. له کۆتایی دووه‌مه‌که‌یدا وای نووسیوه "هه‌کذا خطر ببالي" واته وام به‌ مێشکدا هات. له شوێنیکی تردا نووسیویه‌تی "نقلته عن کتب والله أعلم هه‌کذا أم لا" واته له کتیبه‌کان گێڕاومه‌ته‌وه، خودا ده‌زانی، ئایا واییت یان نا".

۲-۴-۲- خولیا‌ی خۆیندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه بووه

به‌ ئاوێدانه‌وه له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، ئەوه‌مان بۆ ڕوون ده‌بیته‌وه که زۆر هه‌زی له خۆیندنه‌وه‌ی کتیب بووه و له په‌راویژی ئەو ده‌ستنوسانه‌دا باسی کتییی جۆراوجۆر ده‌کات. بۆ نمونه ته‌نیا له یه‌ک لاپه‌ره‌دا، هه‌ندێ و ته‌ی له زه‌مه‌خشه‌ری، ئیبینی خه‌له‌کان و دیمیه‌ری ده‌نووسیته‌وه. ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک کاتدا له ڕوونکردنه‌وه‌ی مانای وشه‌یه‌ک، له فه‌ره‌ه‌نگانیکی جیاواز که‌لکی وه‌رگرتووه و مانا‌کانی نووسیوه. هه‌روه‌ها ریژه‌ی زۆری ئەو شیعرا‌نه‌ی که له په‌راویژی ده‌ستنوسه‌کانیدا هاتووه، ئەم پراستییه ده‌سه‌لمینێج که مه‌لا عیسا به‌رده‌وام کتیب و دیوانی شیعری شاعیرانی خۆیندووه‌ته‌وه.

۲-۴-۳- پابه‌ند بوو به‌ ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کان

مه‌لا عیسا زۆر پابه‌ند بووه به‌ جیه‌جیکردنی ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانی وه‌ک نوێژ. تا ڕاده‌یه‌ک که ته‌نیا ڕۆژیک به‌هۆی برینیکه‌وه نوێژه‌کانی ده‌فه‌وتیت، ئەوه‌ن به‌ لایه‌وه گرنگ بووه که له لاپه‌ره‌ی ۷۰ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ دا ئاماژه‌ی به‌م باب‌ه‌ته کردووه و نووسیویه‌تی "دوشنبه بیست و نهم به سبب زخم ترک نماز کردم". واته ڕۆژی دووشه‌مه ۲۹ ی مانگ به‌هۆی برینه‌وه نوێژم ته‌رک کرد". ئەم‌مه‌ش پابه‌ندبوونی ئەم گه‌وره‌زانیه به‌ ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانه‌وه ده‌رده‌خات.

۲-۴-۴- خۆشه‌ویستی بۆ زێدی خۆی

له پەرپوێزی ئەو دەستنووسانەی که مەلا عیسا نووسیویەتی، ئەو کاتانەی که له سلیمانی و سنه بوو، چەند جارێک گلهیی له دووری و غەریبی کردوو و به نووسانەوی شیعری پەيوەندیدار بە غەریبییەوه، پەردە لە هەست و ناخی ناوێوی خۆی لاداوه. بۆ نموونه له دەستنووسە کە ی ژماره ۱۳۴۶ دا له لاپەرە ی ۲۰ ئەم شیعری نووسیوه:

ای وطن گرچه مرا حادثه کرد از تو جدا دل آنان که تویی مسکنشان آباد بادا

واته: ئەي نیشتمان هەرچەندە رووداویک منی له تو جیا کردەوه، دلی ئەو کەسانە ی که تۆی شوێنی نیشته‌جیوونیان شاد بێت.

یان له شوێنیکی تردا ئەم شیعری خوارەوی هیناوه

در غربتی اگر کسی بماند ماهی گر کوه بود ازو بماند کاهی
گر ملک سلیمان به غریبان بخشند چون یاد وطن کند برآرد آهی

واته: ئەگەر کەسێک مانگیک له غەریبی بمانیشتەوه، ئەگەر شاخیش بێت له ئەو کایە ک دەمانیشتەوه ئەگەر ملکی (هەزرتی) سلیمان به غەریب به دیاری بدن، کاتیکی زێدی خۆی بێر دێتەوه، ئاهێک هەڵدە کیشیت هیشتا بۆم روون نەبووتەوه که ئەم دوو شیعەر، شیعری کێیە، بەلام به خەتی مەلا عیسا نووسراوه.

۳- بەرھەمەکانی مەلا عیسا

۳-۱- دەستنووسەکانی مەلا عیسا

سەبارەت بە بەرھەمەکانی مەلا عیسا، بەداخەوه بەرھەمیکی که دانەرە کە ی مەلا عیسا بێت بوونی نییە، یان باشترە بڵێن تا ئیستا هیچ بەرھەمیکی دانراوی ئەم کەسایەتییە نەدۆزراوتەوه، بەلام دوا ی هەولێکی زۆر خۆشەختانە توانیم کۆمەڵێک دەستنووس له کتیبخانەکانی تاران و شیراز و سلیمانی بدۆزموه که له لایەن مەلا عیساوه نووسخەیان بۆ هەلگیراوه واتە مەلا عیسا وەک ناسیخ و کاتب پۆلی تێیاندا بینیوه. ئەوهی وایکرد لێردا نامازە بهو دەستنووسانە بکەم ئەویە که زانیاری بهسوود له پەرپوێزی دەقی هەندی لهو دەستنووسانەدا دەست دەکەوتت که زۆر زۆر گرنگن. له خوارەوه یە ک به یە ک ئەو دەستنووسانە ی که به خەتی مەلا عیسا نووسراون دەخرێنەر وو و لەسەر هەریە کەیان روونکردنەوه دەدری.

۳-۱-۱- کۆمەڵێک دەستنووس (پینج دەستنووس)

ئەم کۆمەڵە دەستنووسە که له کتیبخانە ی ناوێندی دائیرەتولمە عارفی گەورە ی ئیسلامی له شاری تاران به ژماره ۱۳۴۶ دەپارێزری پیکهاتوو له شەش نامیلکە، به زمانی عەرەبی و هەمووی له زانستی لۆژیکدا یە. پینج دەستنووس لهو شەش دەستنووسە به خەتی مەلا عیسا نووسراون و ئەو تاکە ریسالە یە که ماوه، به خەتی کەسیکە به ناوی ئەحمەد بن محەمەد بن یوسف که به کلانیتی به ناوبانگ بووه. هەرچەندە وشە ی (کلانیتی) له دەستنووسە کەدا زۆر به روونی ناخوێرتەوه، بەلام دوور نییە ئەم وشە یەش هەمان کلاشی بێت، شیوازی وشە که له کلاشی دەچی و مەلا عیسا کلاشیە. له لایە کێ ترهوه کلانیتی ناوی شوێن نییە و له زمانی کوردی و فارسی و عەرەبیدا هیچ مانایە کم بۆ نەدۆزییەوه.

ئەو چوار دەستنووسە ی مەلا عیسا هەموویان له سالی ۱۲۱۷ ی کۆچی و به زمانی عەرەبی نووسراون و بریتین له مانە ی

خوارەوه:

ناوی ده‌ستنوس	دانەر	ژماره‌ی لاپه‌ره	ژماره‌ی ده‌ستنوس
الرساله الحنفیه فی علم الآداب	شه‌مه‌دین حه‌نه‌فی ته‌بری	۱۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۱
شرح آداب البحت	عیسامه‌دین شه‌سفه‌راینی	۵۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۲
شرح آداب البحت العضدیة	شه‌بولفه‌تخ مه‌خدومی جورجانی	۸۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۳
الدرة فی المنطق	محهمه‌د بن عه‌لی جورجانی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۵
تحقیق الکلیات	قوتبه‌دین رازی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۶

خشته‌ی ژماره (۱) کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶ به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا، پاریزراو له‌ کتێبخانه‌ی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی تاران

گرنگی‌ی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه وه‌ک که‌شکۆلێکه‌ هه‌رچه‌ند وا دهرده‌که‌وێت ئەم ده‌ستنوسه ته‌نیا چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی عه‌ره‌بی بێت له‌سه‌ر زانستی لۆژیک، به‌لام به‌ ته‌یه‌رین به‌ لاپه‌ره سه‌ره‌تاییه‌کانیدا، زوو دهرده‌که‌وێت که‌ بابه‌تانیکی گرنگ له‌ په‌راوێزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا تۆمار کراوه. ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه له‌ راستیدا وه‌ک که‌شکۆلێکی شیعری کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی وایه، به‌ ده‌گه‌من لاپه‌ره‌یه‌ک له‌م ده‌ستنوسه‌دا ده‌بێت که‌ پارچه‌یه‌ک یان چه‌ند پارچه‌ شیعری تیدا نه‌هاتبێ. ئەوه‌ی بۆ ئێمه‌ گرنگتره‌ شیعری شاعیرانی کورده، که‌ به‌ به‌راورد له‌ گه‌ل شاعیرانی تر به‌ داخه‌وه‌ زۆر که‌مه، بۆ نمونه‌ پارچه‌ شیعریکی کوردی له‌ شیخ محهمه‌د وه‌سیم، یه‌کیک له‌ مه‌لا شه‌بوه‌ کری موسه‌ننێف و پارچه‌ شیعریکی عه‌ره‌بی له‌ مه‌ولانا خالید هاتوه، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ "المؤنثات السماعیه‌" مه‌لا عه‌بدوڵلا بی‌تۆشی له‌م ده‌ستنوسه‌دايه. سه‌باره‌ت به‌ شاعیره‌ غه‌یره‌ کورده‌کان، نمونه‌ شیعری کۆمه‌لێکی فراوان له‌ شاعیرانی عه‌ره‌ب و فارس به‌ تایبه‌ت شاعیره‌ فارسه‌کان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه. سه‌باره‌ت به‌ ئەو شاعیر و که‌سایه‌تییه‌ی که‌ شیعره‌کانیان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه - ئەگه‌ر بمانه‌وێت ناویان به‌ی‌تین - زۆرن، بۆ نمونه له‌ عه‌ره‌به‌کان ده‌توانین ناماژه‌ بده‌ین به‌ شیعری خوله‌فای راشیدین و هه‌زرتی فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر دروودی خویان لی بی‌ تا ده‌گاته‌ ئیمامی شافعی، ئیبنی حه‌جه‌ر و سه‌خاوی. شاعیره‌ فارسه‌کانی وه‌ک شه‌بو سه‌عید شه‌بولخه‌یر، سه‌عدی شیرازی، شه‌مس ته‌وێزی، نیزامی، حافز شیرازی، خاقانی، که‌لیم، عیراقی، مه‌وله‌وی رۆمی، خه‌ییام و شه‌وحدی شیعیران له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه. لێره‌ ده‌رفه‌ت بۆ وردبوونه‌وه‌ی زیاتر له‌سه‌ر ئەم بابه‌ته‌ نییه‌ و پێوستی به‌ لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه‌.

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه و ناوی کۆمه‌لێک زانای نه‌ناسراوی کورد

یه‌کیک له‌ خاله‌ گرنگه‌کانی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه، باسکردنی ناوی ئەو زانا و که‌سایه‌تییه‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان زانیارییه‌کی شه‌وه‌تۆ له‌سه‌ر ژبان و بهره‌مه‌کانیان نییه، به‌لام له‌ کاتی نووسینی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌دا، ئەوان له‌و زانیانه‌ بوون که‌ مه‌لا عیسا هه‌ندی بابه‌تی له‌ کتێبه‌کانیان نووسیوه‌ته‌وه‌ یان بۆچوونی شه‌وانی گێراوه‌ته‌وه‌، یان شه‌وه‌ی شاعیر بوون و مه‌لا عیسا شیعره‌کانیان نووسیوه‌ته‌وه‌. هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌ په‌ر له‌ ناوی زانیانی جۆراوجۆر، به‌لام شه‌وه‌ی بۆ ئێمه‌ گرنگتره، ئەو که‌سایه‌تییه‌ کورده‌یه‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان که‌م ناسراو ماونه‌ته‌وه‌ و لێرده‌ ناوه‌کانیان هاتوه.

مه‌لا عیسا له‌ په‌راوێزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا ناماژه‌ی به‌ ناوی هه‌ندیک له‌ زانیانی ناوچه‌که‌ و کورده‌واری کردوه‌ که‌ به‌ته‌واوی له‌بیر کراون یان زانیاری زۆر له‌سه‌ر ژبان و بهره‌مه‌کانیان نییه. ئەمه‌ش ده‌کرێ وه‌ک سه‌رده‌اوێنک بۆ گه‌ران به‌دوای زانیاری سه‌باره‌ت به‌م زانیانه‌ و زیندوو کردنه‌وه‌ی ناویان بێته‌ شه‌مار. ئەم ته‌وه‌ره‌ش پێوستی به‌ لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و تێر و ته‌سه‌ل هه‌یه. لێرده‌ا ته‌نیا ناوی ئەو که‌سایه‌تییه‌یه‌ ده‌هێتین که‌ نه‌ناسراون و تا راده‌یه‌ک دێنیام له‌وه‌ی که‌ کوردن یان به‌ ئەگه‌رێکی زۆره‌وه‌ کوردن. ئەوانه‌ی وا به‌ناویانگ نه‌بوون بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه، (وه‌ک رێنوسی ده‌ستنوسه‌که‌ ناوه‌کانم نووسیوه‌ته‌وه‌).

تیبینی: دوو کهسایه تی ژماره ۱۷ و ۱۸، دواتر نووسراون له سالی ۱۳۳۸ ک.م.

ژماره	ناوی زانا	ژماره	ناوی زانا
۱	مولانا عیاب الدین	۱۰	شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی
۲	ملا محمود بن مجید فارچی	۱۱	خواجه محمد صادق (لهوانیه خواجه سادقی ئه‌رده‌لانی بی!)
۳	یوسف زلانی	۱۲	شیخ اسعد کسنزانی
۴	محمود عبدالانی	۱۳	ملا علی تایجوزی
۵	عمر چلی	۱۴	یوسف نفسودی
۶	ملا محمد باغی / ملا محمود باغی	۱۵	عبدالرحیم صوفی زاده
۷	رسول سورچی (له لاپه‌ره‌ی ۱۰۹ی، به‌رگی شه‌شی کتیبی بووژاندنه‌وه، ناوی هاتوه)	۱۶	شیخ عبداللطیف زردی آبادی (مه‌دره‌سه‌ی هه‌بووه)
۸	قاسم الورکی	۱۷	فقیه محمد کورکوره (۱۳۳۸)
۹	ابراهیم آلانی	۱۸	ملا احمد پسر محی الدین

خشته‌ی ژماره (۲) ئه‌و زانا کورده نه‌ناسراوانه‌ی که له ده‌ستنوسی ۱۳۴۶ نایان هاتوه

له لاپه‌ره‌ی ۱۳۲۲دا له‌سه‌ر شیخ ئه‌سه‌د که‌سنه‌زانی ئه‌مه‌ی نووسیه‌وه: "از شیخ اسعد کسنزانی شنیده ام" واته له شیخ ئه‌سه‌د که‌سنه‌زانیم بیستوه.

سه‌بارت به عه‌بدولپه‌حیم سو‌فیزاده، له لاپه‌ره‌ی ۱۳۳۸دا نووسیه‌تی: "نقلته من کتاب للبیع لمولی صوفی عبدالرحیم صوفی زاده". واته: له کتیبی (المبیع) ی عه‌بدولپه‌حیم سو‌فیزاده گێڕاومه‌ته‌وه.

سه‌بارت به مه‌حمود باغیش نووسیه‌تی "صرت سائلاً محمود باغی". واته: پرسیارم له مه‌حمود باغی کرد له لاپه‌ره‌ی ۱۲دا له په‌راویژدا نووسراوه که "مقابله شد با حاشیه کتاب شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی" واته له گه‌ل په‌راویژی کتیبه‌که‌ی شیخ عه‌بدولسه‌مه‌د کورپی شیخ عه‌لی ئالکی به‌راورد کرا.

۳-۱-۲- اثبات الواجب

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌ کینکه له به‌رهمه‌ به‌ناوبانگه‌کانی شیخ عه‌بدولقادری موهاجیری ته‌خته‌بیه که له‌سه‌ر ئیلاهیات و بیروباوهره‌کانه و به‌خامه‌ی ره‌نگینی مه‌لا عیسا نووسخه‌ی لی هه‌لگه‌یراوه. ئهم ده‌ستنوسه له سالی ۱۲۳۷ ی کۆچی و له مزگه‌وتی عه‌لانیه (هه‌لانی) له جوانرۆ نووسراوه. ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی ۴ لاپه‌ره‌یه و هه‌یچ بابه‌تیکه‌ی ده‌ره‌کی گرنکه له په‌راویژه‌کانیدا بوونی نیه تا ئاماژه‌ی پی بکری. ئهم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له کتیبخانه‌ی ناوه‌ندی دائیره‌تولمه‌عاریفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران به ژماره ۱۴۳۲/۶ به‌رده‌سته.

۳-۱-۳- الوضوح في شرح المحرر

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌ کینکه له کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌کانی مه‌لا ئه‌بو به‌ کری موسه‌نیفی چۆری له‌ه‌ بوازی فیه‌ده‌دا. مه‌لا عیسا چاره‌کی چواره‌می ئهم به‌رهمه‌ی له سالی ۱۲۲۸ نووسیه‌ته‌وه. ژماره‌ی په‌ره‌کانی ۲۱۵ په‌ره‌یه و شوینی هه‌لگرتنی کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیه. ژماره‌ی ئهم ده‌ستنوسه له کتیبخانه‌ی ناویراودا ده‌کاته ۳۱۷۲/۶۵/۷. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی ئهم کتیبخانه‌یه وینه نه‌گیرون و سکان نه‌کراون، توانیم ته‌نها وینه‌ی کۆتا لاپه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ش به‌هاوکاری به‌رێژ شیخ عوسمان ئیسماعیل محه‌مه‌دی هه‌شه‌زینی لیپرسراوی هۆبه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی کتیبخانه‌ی ناویراوه‌ده‌ست به‌ینم و به‌وته‌ی به‌رێژیان، ئهم ده‌ستنوسه‌ هه‌یچ په‌راویژ و ناوه‌رۆکی گرنکه و شایه‌ن به‌ ئاماژه‌پیکردنی تیدا نییه.

۳-۱-۴- رفع الخطاء عن ذات الشفا

ئەم بەرهمە لەلایەن محەمەد بن حەسەن ئیبنولحاج دانراوە و بابەتە کەمی میژووی پیڤه‌مبەرە. زمانی ئەم دەست‌نووسەش عەرەبیە و لە ساڵی ۱۲۳۹ی کۆچی لە لایەن مەلا عیساوە لە مزگەوتی هەلانی جوانرۆدا نووسراوە. ئەم دەست‌نووسە بە ژمارە ۱۶۷۸ لە کتێبخانەی عەللامە تەبەتەبایی لە شاری شیراز دەپاریژری.

لە ڕووی گرنگییەوه ئەم دەست‌نووسە یەکیکە لەو دەست‌نووسە گرنگانەیی کە مەلا عیسا نووسیویەتی. چونکە پڕە لە بابەتی جۆراوجۆر لە پەراوێژدا. لە خوارەوه باس لە هەندیک لە گرنگترین بابەتە پەراوێزییە گرنگەکانی ئەم دەست‌نووسە دەکری.

تایبەتمەندییەکانی ئەم دەست‌نووسە:

ئەم دەست‌نووسە یەکیک لەو دەست‌نووسە گرنگانەییە کە مەلا عیسا بە خەتی خۆی نووسیویەتی، وە لەبەر ئەوەی پەییوەندی بە سەرەمی مامۆستایی و شارەزایی مەلا عیسا هەیە، کۆمەڵێک شیعی کوردی تێدا یە کە لە بەشی شیعی کەندا باسی دەکەین.

جگە لەوەش بابەتگەلیکی گرنگی تێدا یە وەکوو بەرواری کۆچی دوایی مەلا عیسا کە پیشتر باسی لێوە کرا، و بابەتی میژوویی و هتد. بۆ نمونە لە دوو لاپەرەیی یەک لە دوای یە کەدا باسی ڕووداوی دەستبەسکردن و زیندانی کردنی عەبدوڵلا بەگی جاف دەکات. وا دیارە ئەم ڕووداوە هیندە بەلای مەلا عیساوە بەنازار بووە کە لە ماوەی شەو و ڕۆژیدا، جارێک بە فارسی و جارێکیش بە عەرەبی هەمان ڕووداوی نووسیوەتەوه. یە کەمیان باسی ئەم ڕووداوەی بە فارسی کردووە و نووسیویەتی: "در وقت محبوسی عالی شأن عبدالله بیگ وکیل جوانرود و اتباعش به دست والی، اینجا را می نوشتم. در روز سه شنبه ۲۶ شهر رجب المرجب سنه ۱۲۳۸ در سال حوت آبی در مسجد قلعه علانیه با چند فقهاء الحكم لله علی ماجری و ماجری"

واتە: لە کاتی زیندانیکردنی عەبدوڵلا بەگی وەکیلی جوانرۆ و شوینکەوتوانی لەلایەن والی، ئێرەم دەنووسی. ڕۆژی سێشەممە ۲۶ی مانگی ڕەجەبی، ساڵی ۱۲۳۸، ... لە مزگەوتی قەلای عەلانیە لە گەڵ هەندیک فەقیدان.

لە لاپەرەیی دوواتر، هەمان ڕووداوی بە عەرەبی گێڕاوەتەوه و دەلی:

"حين حبس الوكيل عبدالله بيك مع أتباعه بيد الوالي أمان الله خان وتفويضه زجرهم وضربهم وتوبيخهم وتجرمهم إلى ابنه الحاكم لمحل الجوازود محمد صادقخان في ألف ومائتين وثلاثين وثمانية من هجرة سيدنا للمصطفى صلى الله عليه وسلم"

واتە:

کاتی کە عەبدوڵلا بەگی وەکیل لە گەڵ شوینکەوتوانیدا لەلایەن ئەمانوڵلاخان واییەوه لە بەندیخانە کران. سزا و لیدان و تانە و تاوانبار کردنیان بە کورەکەیی خۆی محەمەد سادقخان حاکمی جوانرۆ سپارد. لە ساڵی ۱۲۳۸ی کۆچی.

جگە لەم دەست‌نووسانە سەرەوه، لە دووتویی چەن دەست‌نووسیکی مەلا موسای برابرا، هەندیک بابەتی وەک یادگاری نووسیوە کە شتیکی وای تێدا نییە کە لێرە باسی بکری. بۆ نمونە لە کۆمەڵە دەست‌نووسی ژمارە ۱۴۴۸ پارێزراو لە کتێبخانەی دائیرەتولمەعارفی گەورەیی ئیسلامی تاران چەن خەتیکی بە یادگاری بۆ مەلا موسا نووسیوە.

۳-۲- مەلا عیسا و شیعر

وەک لە بەشی پیشەکیدا باس کرا، مەلا عیسا لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەوهیان هەبوو، لەسەرچاوەکان تەنیا تاکە شیعرێک بە ناوی "پۆلە بزانی" لە مەلا عیسا باس کراوە کە بۆ مەولەوی نووسیوە.

چیرۆکە کەیشی ئەویە کە مەلا عیسا بە هۆی مردنی هاوسەرە کەیه‌وه یان هەر هۆکاریکی تر کە بۆ ئێمە دیار نییە، دیهه‌ویت کچیک بخاوت و ئەویش لە مەولەوی کە پیشتر خویندکاری خۆی بوو، داوا دەکات لێکۆڵینەوه لەسەر ئەو کچە بکات. مەلا عیسا داواکارییە خۆی بە شیوهی پارچە شیعرێک بۆ مەولەوی دەنووسی. مەولەویش کە بۆ خۆی مامۆستای شیعر، ولامی مەلا عیسا بە زمانی شیعر دەداتەوه. ئەمە شیعرە کە مەلا عیسا یە:

ئەحوال یارۆ پەڕییم بزانه
 پەرسە بزانه ئەو جە کامانە
 پەستی قامەتش بولەندی بالاش
 مەکرە درۆ ماوەر ویانە
 تا واتەت مەقبوول (اولوالالباب) بۆ
 نەشۆ بە عەبەس گشت ئاپروومان
 چەنی جاھیلان واتە عەبەسەن
 (الطیبات لسطیبین)

رۆلە بزانه، رۆلە بزانه
 ھەم جە خویشاناش ھەم جە بیگانە
 خاسیش، خرابیش، ئەتوارش، کالاش
 ئەحوالاش تەحقیق پەڕییم بکیانە
 خاس جە لات خاس بۆ خراب خراب بۆ
 با کەس نەزانۆ بە گفتوگوومان
 ھەرکەس عاقلەن ئیشارەش وەسەن
 ئەگەر عاقلی ئایەت ببینە

ئەمە ی خوارەدەش ولامە کە ی مەولەویبە

ھەریاسە بەندەن تا حیات مەندەن
 ھەرچیو عەرز کەروو، باوەر بکەری
 خاسی و خرابی، یارۆیچم زانان
 ئۆجاخزادە ی خاس، نەجیب تەرەفەین
 بالاش میانە ی (خیرالامور)ەن
 گەردین درۆ بۆ (سەییادی)ش وەسەن
 یارۆ پە ی یارۆ، پە ی یاری خاسەن
 وەرە ھا بەندەت، جە مزگی نیشتەن

چوون بەندە بەو بەند ئیخلاسی بەندەن
 مشیۆ تۆ جە پرووی، بەندە پەرەری
 جەریدە ی ھەوال، گەرد بە ویم وانان
 عەفیفە ی بیعەیب، خالیەن جە شەین
 ئادابش زەریفە خولقش چوون حوورەن
 بەلێ واتە ی من پووچ و عەبەسەن
 وەلحاسل ھەنی، بی درۆ و راسەن
 ئەر ھەنت باوەر، ھەرچیم وات گشتەن

جگە لەم پارچە شیعری سەرەو، تا ئیستا ھیچ شیعریکی تری مەلا عیسا لە ھیچ سەرچاوە کدا باسی لێنەکراوە. بە وردبوونەو لە پەرەوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسادا، بەتایبەت دەستنوسی ژمارە ۱۳۴۶، شیعری جۆراوجۆر بە سە زمانی کوردی، فارسی و عەرەبی دیتە بەرچاو. لە سەرەتا یان کۆتایی ھەندیک لەو شیعرانەدا ناماژە بە شاعیرەکە ی دراوہ. ھەندیکیشیان شیعراکی بەناویانگن کە شاعیرەکانیان دەناسرێنەو، بەلام کەم نیین ژمارە ی ئەو شیعرانە ی کە لە پەرەوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسا ھاتوون و شاعیرەکانیان دیاری نەکراون. دیارە ناتوانین بە یی بەلگە ئەم شیعرانە بەدینە پالی مەلا عیسا، بەلام لە سەرەتای چەند شیعری کورتدا، نووسیویەتی "لراقمہ" ئەمەش ئەو دەردەخات کە ئەو شیعری مەلا عیسا یە. ئەم شیعرانە بەھێز نیین. چونکە ئەم دەستنوسە ی مەلا عیسا لەسەر دەمی فقییەتی خویدا نووسیویەتی. مەلا عیسا دوو پارچە شیعری فارسی لە شیوہ ی پارانەو و دوعا ھۆنیوہتەو و پیغەمبەری کردووہتە تکاکار یارمەتی بدات لە خۆبندنی کتیبەکانی. ئەم دوو پارچە شیعری ئەمانەن:

کە جنابت نزد حق یقین
 میر ابوالفتح خواندن مسکین

ارجوم ھست ای رسول امین
 طلب استعانہ بہر

لراقمه

امیدم من به ختم المرسلین است
رود دوباره هم اندر مناجات
و به توفیق خواندن بر امیرم
چرا ایما و رمزش هست شافی

رسول شفیع آخرین و اولین است
کند بهر حقیر خویش حاجات
شود درس آسان برضمیرم
مرا علم آداب است کافی

له لاپه‌ره‌ی ٦١ ی‌ش ئەم پارچه‌ی شیعره‌ فارسییه‌ی مه‌لا عیسا هاتوو:

لراقمه

یارب آن روز این تن پر عصیانم
لطف بفرما به کرم بر من مذب‌بنگر

ریزه ریزه ز میان لحد‌ظلمانی
جای ظلمانی ما را بنما نورانی

ئەو شیعرانە‌ی سەر‌وه‌ی مه‌لا عیسا زۆر به‌ هیژ نین، چونکه‌ له‌ ناستی فه‌قییه‌کی تازه‌کاره‌ که‌ به‌پێ ته‌مه‌نی خۆی و جیهانبینی خۆی نووسیبوه‌تی. هه‌رچه‌نده‌ ئەم چەند دێره‌ی شیعره‌ گرنگییه‌کی ره‌وانبێژی و جوانیناسیان نییه‌، به‌لام ئەوه‌ ده‌رده‌خات که‌ مه‌لا عیسا هه‌ر له‌ منداڵییه‌وه‌ مه‌یلی شیعرۆتی هه‌بووه‌ و له‌ گه‌ڵ زیادبوونی ته‌مه‌ن و زانسته‌که‌یدا هیژی شیعریشی زیادی کردوو. له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی ژماره‌ ١٦٧٨دا که‌ په‌یوه‌ندی به‌ سەر‌ده‌می مامۆستایی و خاوه‌ن ئەزموونیی مه‌لا عیسا هه‌یه‌ شیعره‌کان پاراوێرن. بۆ نمونه‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ١٦٦ی ئەم ده‌ستنوسه‌دا، مه‌لا عیسا به‌یتیکی حافزی شیرازی نووسیبوه‌، به‌یتی دووم به‌ ئەگه‌ریکی زۆره‌وه‌ شیعرۆی خۆیه‌تی چونکه‌ له‌ دیوانه‌که‌ی حافزا نییه‌، هه‌روه‌ها جوۆری وشه‌کانیش له‌ شیوازی شیعر و تنه‌وه‌ی حافزه‌وه‌ نزیک نیه‌ن و له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوی عیسا له‌ به‌یتی ناماژه‌پیکراودا هاتوو، ده‌توانرێت ئەم تاکه‌ به‌یته‌ به‌ شیعرۆی مه‌لا عیسا ده‌ستنیشان بکریت. دوو به‌یته‌ که‌ ئەمه‌یه‌:

از این رباط دودر، چون ضرورت است رحیل
تو عیسی غم دنیای دون مخور هرگز

رواق طاق معیشت، چو سربلند و چو پست
چرا که دنیا و مافیها فناست هرچه هست

به‌یتی یه‌که‌م شیعرۆی حافزی شیرازییه‌ و ئەم به‌یته‌ له‌ چامه‌ی ژماره‌ ٢٥ی دیوانه‌که‌یدا هاتوو. به‌یتی دووم ئەو شیعریه‌ که‌ ده‌توانرێت بدرێته‌پاڵ مه‌لا عیسا.

به‌ پێ ده‌ستنوسه‌کانی، مه‌لا عیسا له‌سه‌رده‌می فه‌قییه‌تی سه‌ره‌تا به‌ شیعرۆی فارسی ده‌ستی به‌ شیعر و تنه‌وه‌ کردوو، به‌لام له‌ ده‌ستنوسه‌ی ژماره‌ ١٦٧٨ که‌ وه‌ک ناماژم پێدا، دواتر له‌ کاتی مامۆستایه‌تی له‌ مزگه‌وتی هه‌لانی نووسیبوه‌تی، چەن شیعرۆکی کوردی هه‌یه‌ که‌ ده‌توانین بیدینه‌ پاڵ مه‌لا عیسا. بۆ نمونه‌ له‌ دووپه‌ره‌ ماوه‌ به‌ کۆتایی ئەو ده‌ستنوسه‌ ئەم پارچه‌ شیعرۆی له‌ په‌راوێژدا نووسیبوه‌:

ته‌ماشای کیتاب

ته‌ماشای کیتاب، ته‌ماشای کیتاب
به‌ عه‌شق غه‌فوور غه‌ففار وه‌هاب
باوه‌ر نه‌ خه‌یاڵ چوون وه‌فاداران
من گونام فرین دوعا که‌ر په‌ریم
به‌ ئەلتاف ویش به‌هه‌شت بدۆ پیم
ته‌سدیعم کیشا نویسام کیتاب
نه‌که‌رۆ زاییع جه‌فابه‌رده‌نم
حه‌بیب یه‌زدان خه‌تم پیغه‌مبه‌ر

که‌یفی مه‌که‌ری ته‌ماشای کیتاب
جه‌ میعراج چه‌نی حه‌بیب که‌رد خیتاب
مه‌که‌ره‌ زاییع ته‌سدیع یاران
به‌لکه‌ ساحیب رحم ره‌حمی که‌رۆ لیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
به‌خشۆ هه‌ر گونا هه‌نه‌ گه‌رده‌نم
شه‌فاعه‌ت‌خوام بۆ جه‌ (یوم‌المحشر)

جگه له مەش له هەمان دەستنوس چەند تاکە بەیت شیعری کوردی هەبە دەکرێت بە شیعری مەلا عیساى بزاین، کە له خوارووە دێت. له لاپەرەى ۵۷ ی دەستنوسە کەدا ئەم تاکە بەیتەى نووسێوە

یا عیساى عاسى بەخیز دوو عاکەر بەل خەلاسیش بۆ جە یوم المحشر

له لاپەرەى ۱۶۷ دەستنوسى ژمارە ۱۶۷۸ ئەم دێرە شیعەرە کوردییە هەبە کە رەنگە له شیعەرەکانى مەلا عیسا بیت.

رووسیا و عاسى خەجالت بارم بە دووعای یاران ئومیدوارم

دوو تاکە بەیت شیعری کوردی له دەستنوسى ژمارە ۱۳۴۶ له مەلا عیسا بە یادگار ماوە، کە توانای ناوبراو له هۆنینهوی شیعەر پێشان دەدات. یەکیک لهوانە کە له لاپەرەى ۴۹ ی ئەم دەستنوسەدا هاتووە له رووی فۆرم و شیوە و ناوێرێکەو زۆر بەهێز، و هەر کەسیکی شیعەر و ئەدەب دۆست بێخوینتەووە سەرسام دەبێت پێ. ئەوەش ئەو دێرە شیعەرە:

هیجراست چون باد پێش رهوی واران مەشسانۆم چون دار بەرزە دیاران

ئەوێتر کە له لاپەرەى ۳۸ ی هەمان دەستنوسدا هاتووە، بە شیوەى خوارووەیە:

هیران مەند شیرین جەمین سپی لال خەیاڵیو هەنى ئاورد نە خەیاڵ

۴. ئەنجام

دەستنوسەکان و بە تاییەت ئەو بابەتە دەرەکیانەى کە له پەراوێزیاندا نووسراو، یەکیکە له سەرچاوە گرنگەکان بۆ لیکۆلینەووە لەسەر ژبان و بەرھەمەکانى زانایانى رابردوو چونکە زانیاری گرنگ و جۆراوجۆر لەخۆدەگرن. بە پشتبەستن بەم سەرچاوانە، لەم لیکۆلینەووەدا توانیمان کۆمەلیک زانیاری گرنگ لەسەر ژبان و بەرھەمەکانى مەلا عیسا جوازپۆی بەخەینەر و بەم شیوەیەش توانیمان زیاتر بیناسین. گرنگترین دەرئەنجامەکانى ئەم توێژینەووەیە بەم شیوەیەن:

سەبارەت بە ژبانى، مەلا عیسا کورپى مەلا عەبدوڵلا، کورپى مەلا محەمەدسالج، کورپى مەلا مستەفا، کورپى مەلا حسەین لە بنەمالەى سدیقى کلاشیه، ئەم بنەمالەبەش نەسەبیان دەگەریتەووە سەر حەزرتى ئەبویە کرى سدیق، لە کۆتایی سەدەى دوازدە و سەرەتای سەدەى سێزدە لە جوازپۆ لەدایک بوو. لە جوازپۆ لە خزمەت مەلا عەبدوڵلاى باوکى - کە یەکیک بوو لە زانایانى گەورەى سەردەمى خۆى - دەستى بە خویندن کردوو، دواتر بۆ درێژدان بە خویندن بەرەو ناوچەکانى تری کوردستان بەرپێکەوتوو. لە سنە و سلیمانى و هەر وەها لە هەلەبجە لە مەدرەسەى شیخ عەبدوڵلا خەپانى - کە ئەوکات یەکیک لە ناوێندە زانستییهکانى ناوچە کە بوو - خویندووێتى. دواتر گەرپاوتەووە بۆ جوازپۆ و تا دوا ساتەکانى ژبانى لە مزگەوت و مەدرەسەى هەلانى جوازپۆ خەریکی وانهوتنەووە بوو. مەلا عیسا کەسیکی زۆر وردبین بوو و بە بێ بنەما قسەى نەکردوو، تەنانەت کاتیکی خویندوووەتەووە یەکسەر هەموو بابەتەکانى قبوڵ نەکردوو و گومانى خستووەتەر سەر هەر بابەتیک کە بەرای ئەو رەنگە هەلە بیت. یان لە کاتى نووسخە هەلگرتن لە کتیبیک، متمانەى تەنیا بە ئەو دەستنوسەى کە له رووی نووساوە نەکردوو، بەلگوو لەگەڵ چەن دەستنوسى تردا بەراورد و موقابەلەى کردوو، بۆ ئەوەى هەلەى تێدا نەبێ. ئەمەش وایکردوووە کە بەردەوام سەرقالی خویندنى کتیب بێ و لە هەندى زانستدا وەک لۆژیک خاوەن پرا و بۆچوون بیت. جگە لەمانەش پیاویکی لەخا ترس و زۆر پابەند بە ئەنجامدانى ئەرکە شەرعییهکان بوو. زۆر خولیاى زێد و مەلەبەندى خۆى بوو بە چەشنیک کە تەنانەت لە سنە و سلیمانىش هەستى بە غەریبى و نامۆبى کردوو. مەولەوى تاوگۆزى ماویەک لای مەلا عیسا خویندووێتى.

سەبارەت بە بهرهمەکانی، مەلا عیسا توانایەکی باشی لە شیعرۆتن هەبوو، لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەویان بوو. شیعرۆی بە هەردوو زمانی کوردی و فارسی هۆنیووتە. زۆریەیی شیعرەکانی لە ناوچوون. هەرچەندە هیچ بهرهمەمیکی دانراوی خۆی نییە، یان باشترە بڵیڤن فەوتاو، بەلام بە گشتی حەوت دەستنوس بە خەتی مەلا عیسا بە یادگار بەجی ماو. لە کۆی ئەم حەوت دەستنوسە چوار دەستنوس لە کۆمەڵە دەستنوسیەک بە ژمارەیی ۱۳۴۶ لە کتیبخانەیی ناوهندی دائیرەتولمەعارفی گەورەیی ئیسلامی لە شاری تاران دەپارێژرێ. هەرەها کورتە ریسالەییەکی بە ناوی *اثبات الواجب* ی شیخ عەبدولقادر موهاجیر" بە خەتی مەلا عیساو نووسخەیی لی هەلگیراو و ئیستاش لە هەمان کتیبخانە بە ژمارە ۱۴۳۲/۶ دەپارێژرێ. جگە لەو دەستنوسانەیی کە ناماژیان پینکرا، کتیبی (*رفع الخطاء عن ذات الشفاء*) ئیبنولحاجی نووسیووتە، کە لە کتیبخانەیی تەباتەبابی شیراز بە ژمارەیی ۱۶۷۸ هەلگیراو. مەلا عیسا نووسخەییەکی لە کتیبی *الموضح فی شرح المحرری* مەلا ئەبویە کری موسەنیفی چۆری هەلگرتوو کە لە کتیبخانەیی ئەوقافی سلیمانی بە ژمارە ۳۱۷۲/ت۶۵/۷ دەپارێژرێ. سەرەنجام پاش تەمەنیک وانەوتنەو و خزمەتکردنی خەلکی ناوچە، مەلا عیسا لە ۱۱ مانگی موحررەمی سالی ۱۲۶۷ی ک.م کۆچی دوابی کردوو.

سوپاسنامە

لە کۆتاییدا وێرای سوپاس و پیرانی هەموو ئەو کەسانەیی کە لەم توێژینەویەدا یارمەتیاں داوم بە تاییەت بەرپۆزان جەبار میرانی، عەبدوللای حەبییی، عوسمان ئیسماعیل هەشەزینی، هیوادارم ئەم توێژینەویە بێتە بنەمای لیکۆلینەوی زیاتر لەسەر مەلا عیسا و بتوانیت سەرەداوانیک بداتە دەستی توێژەرەن بۆ ئەوی لیکۆلینەوی زیاتر لەسەر ئەم کەسایەتیە بکەن.

بەرپۆزەکان

۱- **بنەمالەیی سدیقی:** یەکیکە لە بنەمالە زانستیەکانی ناوچەیی جوانرۆ. رەچەڵەکیان دەگەریتەو سەر حەزرتی ئەبویە کری سدیق، هەر لەبەر ئەم هۆکارە بە سدیقی ناسراون و لەبەر ئەوی چەندین پشت زانای نایینی بوون، بە مەلاییش ناسراون. ئیستا نەوکانی ئەم بنەمالە زانستیە لە جوانرۆ، سەلاسی باباجانی و سەریپلی زەهاو و شوینەکانی تر دەرین.

۲- **مەلا موسا کلاشی:** برای مەلا عیسا یە بە پێی دەستنوسەکان بە بەراورد لە گەڵ براکانی تری زۆرتین پەییوهندی و تیکەلی لە گەڵ مەلا عیسا هەبوو. تا ئیستا لە هیچ سەرچاویەکی چاپکراودا ناوی نەهاتوو. لەبەر ئەوی کە نووسەری ئەم وتارە خەریکی پڕۆژەییەکی بەناوی میژووی زانایانی جوانرۆییە، هەر بۆیە زانیاری باشی لەسەری کۆکردۆتەو، بەتاییەت کۆمەلێک دەستنوسی ناوازه کە بە خەتی مەلا موسا نووسراون. لە سەر ژیان و بهرهمی مەلا موسا توێژینەویەکی ئەنجام داو و بە تەمایە لە داهاوتویەکی نزیکدا بلاوی بکاتەو.

۳- **مەدرەسەیی شیخ عەبدوللای خەریانی** لە سەرەمی مەلا عیسا یەکیک بوو لە قوتابخانە گزنگەکانی فێکردنی زانستە ئاینییەکان. مەلا عەبدولکەریم مودەرپس لە کتیبی (بنەمالەیی زانیاران) دا دەرباری شیخ عەبدوللای و قوتابخانەکی دەنووسیت: لەبەر ئەو زانایەکی گەورە و بەرپۆز بوو و تەدریسیکی باشی کردوو قوتابی لە هەموو لایە کەو لێی گرد بوونەتەو. هەر لەو کتیبەدا باس لەو دەکات کە شیخ عەبدوللای زستانەکانی لە هەلەبجە بەسەر دەبات و لەوی وانە دەلێتەو، هەر بۆیە مەلا عیسا نووسیویەتی لە لای شیخ عەبدوللای لە هەلەبجە بوو. مەلا عەبدولکەریم لە هەمان کتیبدا نووسیویەتی، هەرکەسی لە هەر لایە کەو و یستیبی خۆیندنیکی شیای باش بخوینیت، رۆیشتوو بۆ خزمەت سی زانا، یەکیک لەو سی زانایە شیخ عەبدوللای خەریانی بوو. بۆ زانیاری زیاتر، بروانە کتیبی *بنەمالەیی زانیاران*، لاپەرە ۱۴۴.

۴- **مەلا محەمدی قازی جوانرۆیی:** مەلا محەمد کورپی مەلا محەمدی چلەکیش، لە نەوی مەلا مستەفای بێسارانییە، سالی ۱۲۱۰ی کۆچی لە هەلانی جوانرۆ لەدایک بوو. لە خزمەت باوکی و زانیانی تردا خویندویەتی و بەی ئاگاداری بنەمالەکی گەشتیکی بۆ ولاتانی عەرەبی کردوو بۆ دەرژەدان بە خویندەکی. مەلا عەبدولقادر کە برا گەورەیی مەلا محەمد بوو، ئەوی بە محەمد خانی حاکمی ئەوکاتی جوانرۆ و ئەمانوللای خانی والی کوردستانی ناساندوو و لە ئەنجامدا بۆ پۆستی دادوەر (قازی) بۆ بلۆکی جوانرۆ هەلپۆز دراو، جگە لەو هەش لە قوتابخانەیی جوانرۆ سەرقالی فێکردنی زانستە ئاینییەکان بوو، و خویندکارانیکی وەک مەولەوی هەبوو. لە سالی ۱۲۹۰ ک.م کۆچی دوابی کردوو. خەتیکی

جوانی هه‌بووه و جگه له دانانی چهن کتیب که به‌داخهوه زۆربه‌یان تیاچووون، لانیکه‌م دوو جار قورنانی به خه‌تی خۆی نووسیوه و له زانسته‌کانی تردا چهن ده‌ستنووسیکی لی به جی ماوه. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌نه پیشه‌کی کتیبی "تاریخچه جوانرود" که مه‌لا نه‌حمده فەخری نه‌وی مه‌لا محمه‌د قازی بۆ ئەم کتیبە‌ی نووسیوه.

۵- **مزگه‌وتی عه‌لانیه:** عه‌لانیه یا هه‌لانی له ئیستادا ناوی یه‌کیک له گه‌ره‌که‌کانی شاری جوانرۆیه. خاوه‌ن میژوویه‌کی دیرینه‌یه. پیشتر به‌شیوه‌ی ئالانی و عه‌لانی‌ش ناوی لی براوه. له‌سه‌ده‌کانی دوازه‌ده و سی‌ده‌ی کۆچی مزگه‌وتی عه‌لانیه‌ شۆینی خۆیندنی فه‌قیحان بووه و ده‌نگ و ناویکی باشی هه‌بووه. هه‌ر ئه‌وه‌ بووه که که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک مه‌وله‌وی ئه‌و شۆینه‌ی بۆ خۆیندن هه‌لبژاردوووه و له‌لای دوو مامۆستای گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی جوانرۆ، مه‌لا عیسا کلاشی و مه‌لا محمه‌دی قازی خۆیندووویه‌تی. مامۆستایانی ئەم مه‌ده‌سه‌یه، زۆربه‌یان له‌ دوو گه‌وره‌ بئه‌ماله‌ی زانستی سدیقی کلاشی - که له سه‌رده‌وه‌ باسی کرا - و بئه‌ماله‌ی قازی بوون که له وه‌چه‌ی مه‌لا مسته‌فای بیسارانین.

۶- **میڤینگه‌ی چه‌مه‌نساو و زلان:** چه‌مه‌نساو و زلان ناوی دوو گوندی سه‌ربه‌ شاری جوانرۆن، ئیستاش به‌ چه‌مه‌نزاو و زلان ناو ده‌برین. میڤینگه‌ ناوی هه‌وارگه‌یه‌که‌ له‌ نزیک گوندی چه‌مه‌نزاو، به‌ وه‌ی دانیشتووانی ئەم گونده، هۆکاری ناوانی ئەم شۆینه‌ ئه‌ویه‌ که پیشتر شۆینێ مۆلی می واته‌ مه‌ر بووه، هه‌ر بۆیه‌ به‌ میڤینگه‌ ناوی ده‌رکردوووه. می به‌ زاراوه‌ی جافی به‌ مه‌ر ده‌لین.

۷- **شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر:** شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر، کۆری شیخ‌ محمه‌د سه‌عیدی ته‌ختی مه‌ردووخی ساڵی ۱۲۱۱ ک.م. له‌ دایک بووه و که‌ه‌ بآلی داوه، خۆیندنی ده‌سپیکردوووه و له‌ خۆمه‌تی بابی زانا و مامۆستایانی تردا، ساڵانیکی زۆر خۆیندووویه، تا ته‌واو پیڤگه‌یشتوووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتوووه. دوا‌ی کۆچی دوابی باوکی جیی باوکی گرتۆته‌وه و له‌ قوتابخانه‌ی دارولئیحسان له‌ شاری سنه‌ وانه‌بیژ بووه. شاره‌زا بوو له‌ قسه‌ و فه‌لسه‌فه‌ و حیکه‌مه‌تدا. له‌ کۆتایی ساڵی ۱۲۷۱ی زایینی له‌ شاری سنه‌ کۆچ ده‌کات بۆ شاری سلیمانی و له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری گشتیه‌وه‌ پیشوازی لیکراوه. له‌وی سه‌رقالی وانه‌وته‌وه‌ و نووسین و لیکۆلینه‌وه‌ بووه. له‌ سلیمانی کۆچی دوابی کردوووه و له‌ گۆرستانی گردی سه‌یوان به‌خاک سپێردراوه. "تقریب المرام" له‌ شه‌رحی "ته‌هذیب الکلام"ی ته‌فتازانی؛ په‌راویژ له‌ سه‌ر شه‌رحی عقائد عضدیة، شرح رساله‌ الزوراء، "کشف الغطاء" له‌ مه‌ر زات و سیفات‌ی خۆی تواناوه، په‌راویژ بۆ ته‌علیقات‌ی لاری به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌ لاپه‌ره‌ی ۴۷۹. ناودارانی کورد لاپه‌ره‌ی ۴۷۹.

۸- **مه‌لا ئه‌بویه‌گری موسه‌ننیف:** مه‌لا ئه‌بویه‌گر ناوی چه‌سه‌نه‌ و کونیه‌ی ئه‌بویه‌گره‌ و له‌ ناو خه‌لگیشدا له‌ به‌ر زۆری داواوه‌کانی به‌ "مصنف" ناوبانگی ده‌رکردوووه. کۆری مه‌لا یوسف‌ جان، کۆری مه‌لا یه‌عقوب‌ جان له‌ رسته‌ی سه‌ییده‌کانی پیرخزیه‌یه. له‌ ده‌وره‌ی ساڵی ۹۴۰ی کۆچیدا له‌ دایک بووه و له‌ ساڵی ۱۰۱۴دا له‌ دیی چۆر کۆچی دوابی کردوووه. ریاض‌ الخلود، سراج‌ الطریق، آفتاب‌ عالم، الوضوح، به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی ئەم زانیاره. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌ لاپه‌ره‌ی ۳۸۰ی کتیبی بئه‌ماله‌ی زانیاران.

۹- **ئیبینولحاج:** ناوی مه‌لا محمه‌د کۆری حاجی چه‌سه‌نه‌، هه‌ر بۆیه‌ به‌ ئیبینولحاج واته‌ کۆری حاجی به‌ ناو بانگه‌. له‌ گوندی سنجه‌وی سه‌رده‌شت له‌ دایک بووه، به‌داخه‌وه‌ ئەم زانا به‌رزه‌ ناوینشانیک له‌ سه‌رده‌می ژیانیه‌وه‌ نییه‌. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که ئەم زانیاره مامۆستای مه‌لا عه‌بدوللا‌ی بی‌تووشی و شیخ‌ ماریفی نو‌دی بووه. نزیک به‌ ۸۰ ساڵ ژیاوه و تا ساڵی ۱۱۹۹ له‌ ژیا‌ندا بووه. به‌رهمه‌میکی زۆری بووه له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا، ئه‌وه‌ی له‌ کوردیدا ما‌بوویته‌وه‌ و به‌رده‌ست که‌وتی مه‌ه‌دینامه‌ که‌یه‌تی. ایقاد‌ الضرام‌ علی‌ من‌ لم‌ یوقع‌ طلاق‌ العوام، محاسن‌ الغرر، رفع‌ الخفا‌ عن‌ ذات‌ الشفاء، به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر به‌روانه‌ کتیبی ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی لاپه‌ره‌ی ۷۷ و کتیبی میژووی زانیانی کورد.

سه‌رچاوه‌کان:

فارسی

- حافظ، شمس‌الدین محمد (۱۳۹۱). *دیوان حافظ شیرازی*، تهران، انتشارات پیام عدالت، چاپ دوم.
 حسین زاده، محمد (۱۳۷۷). *تاریخچه جوانرود*، کرمانشاه، انتشارات طاق بستان، چاپ اول.
 سلطانی، محمدعلی (۱۳۷۴). *تاریخ تسنن در کرمانشاه*، تهران، نشر سها.
 -، -، *حدیقه سلطانی* (۱۳۶۹). جلد دوم، ارومیه، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ اول.
 میراحمدی، فریدون (۱۳۸۹). *جوانرود در گذر تاریخ*، سنندج، نشر سنندج.

کوردی

- رۆحانی، باباشینخی مه‌رۆخ (۱۳۸۹). *میترۆوی ناودارانی کورد*، وه‌رگێڕ، مه‌رۆخی رۆحانی، ماجد، به‌رگی یه‌که‌م، بلاوگه‌ی سنه، چاپی یه‌که‌م.
 سه‌ججادی، عه‌لانه‌ددین (۱۳۹۳). *ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی*، سنه، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، چاپی یه‌که‌م.
 قه‌ره‌داغی، محه‌مه‌ده‌علی (۲۰۰۴). *بووژاندنه‌وه‌ی میترۆوی زانیانی کورد له‌ رینگای ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه*، به‌رگی شه‌شم، هه‌ولێر، بلاوگه‌ی ئاراس، چاپی یه‌که‌م.
 موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۸۹). *بنه‌ماله‌ی زانیاران*، تاران، بلاوگه‌ی ئانا.
 مه‌وله‌وی تاوگۆزی، عه‌بدوهره‌حیم (۱۳۸۶). *دیوانی مه‌وله‌وی کورد*، ئاماده‌کردنی: موده‌پیس، عه‌بدولکه‌ریم، سنه، بلاوگه‌ی کوردستان، چاپی چوارم.

ده‌ست‌نوس

- ابن‌الحاج، محمد بن حسن. *رفع‌الخفا عن ذات‌الشفاء فی سیره‌المصطفی*، کتابخانه علامه طباطبایی شیراز، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۹ هـ. ق، شماره ۱۶۷۸.
 تختی سنندجی، عبدالقادر بن محمد سعید، *اثبات‌الواجب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۷ هـ. ق، شماره ۱۴۳۲/۳.
 جرجانی، ابوالفتح بن مخدوم، *شرح‌آداب‌البحث‌العصدی*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی، شماره ۱۳۴۶/۶.
 جرجانی، محمد بن علی، *الدرة فی المنطق*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، شماره ۱۳۴۶/۵.
 حنفی تبریزی، شمس‌الدین محمد. *رساله‌الحنفیه فی علم‌الآداب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۱.
 شهرزوری، حسن بن هدایه‌الله، *الوضوح فی شرح‌المحرر*، مکتبه‌الاقواق‌المركزیه‌بسلیمانیه، الناسخ: عیسی بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفی بن ملا حسین بن ملا موسی بن ملا نصرالله، ۱۲۲۸، رقم ۶۵/۷ ت/۳۱۷۲.
 صفدی، محمد بن عبدالرحمن، *رحمه‌الامه فی اختلاف‌الائم*، کتابخانه مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی، کاتب: موسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی الکلاشی، ۱۲۶۰ هـ. ق، شماره ۷۵۵.
 عصام‌الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد، *شرح‌آداب‌البحث*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله بن مولانا صالح بن مصطفی، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۲.
 قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد، *تحقیق‌الکلیات*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۶.

قدوح الفراغ من تحرير الربع الثاني من التشریح المسج بالوضوح الواقع على متن المحرر المؤلف لسيد حسن بن هداية الله بعد
 ظهر يوم لجمه الواقع رابعاً من الخمسة المسترقفة بعناية الله تعالى وحسن توفيقه في السنة الثامنة من العشر الثالث من المائة الثالثة
 بعد الف اي في سنة الف وثمانين وعشرين من الهجرة النبوية المصطفوية صلى الله عليه وعلى آله بعد ما كتبت وكتب
 من اول الدنيا الاخرها بحسب الميول الكبير والصغير في كل لحظة الفالفة على يد الخفير الفقير المحتاج الى رحمة الله تعالى عيسى بن ملا عبدالله بن
 ملا محمد صالح بن ملا مصطفى بن ملا حسين بن ملا موسى بن ملا نصر الله المنسوب الى ابي بكر الصديق رضي الله عنه وعنه بشرف اللهم
 اجعل كتابه هذا التشریح خالصاً لوجهك وذريعتك للآخرة بشرف سيد الاولين والاخرين وبرحمتك يا ارحم الراحمين ولحمد الله رب العالمين
 اللهم لك الحمد كما انت اهل وصلى على محمد كما انت اهله وافعل بنا ما انت اهله انك اهل التقوى واهل المغفرة

دهستونوسی ژماره ۳۱۷۲/۶۵/۷ پارێزراو له کتیبخانەی شوقافی سلیمانی

تشریحی ما يكون الاقسام محتملات العقل سواء كانت موجودات ونفوس الاحرار والاطفان
 يكون الاقسام موجودات ونفوس الاحرار وقد يطلق العقل على الدابر بين النفوس والاشياء
 العنقوي على القسم الذي لا يجمع اقسامه على شئ اى ما يكون
 باسمه مختلفة بالذات ويقابلها في التقسيم الاعتباري
 يقابل العقلي باللفظ اقسام التقسيم
 استقرائي نحو حسن والفرق بين
 التقسيم والترديدات الاشتراكية
 والاول لازم والثاني غير لازم
 من استعمل شرح
 الموقف

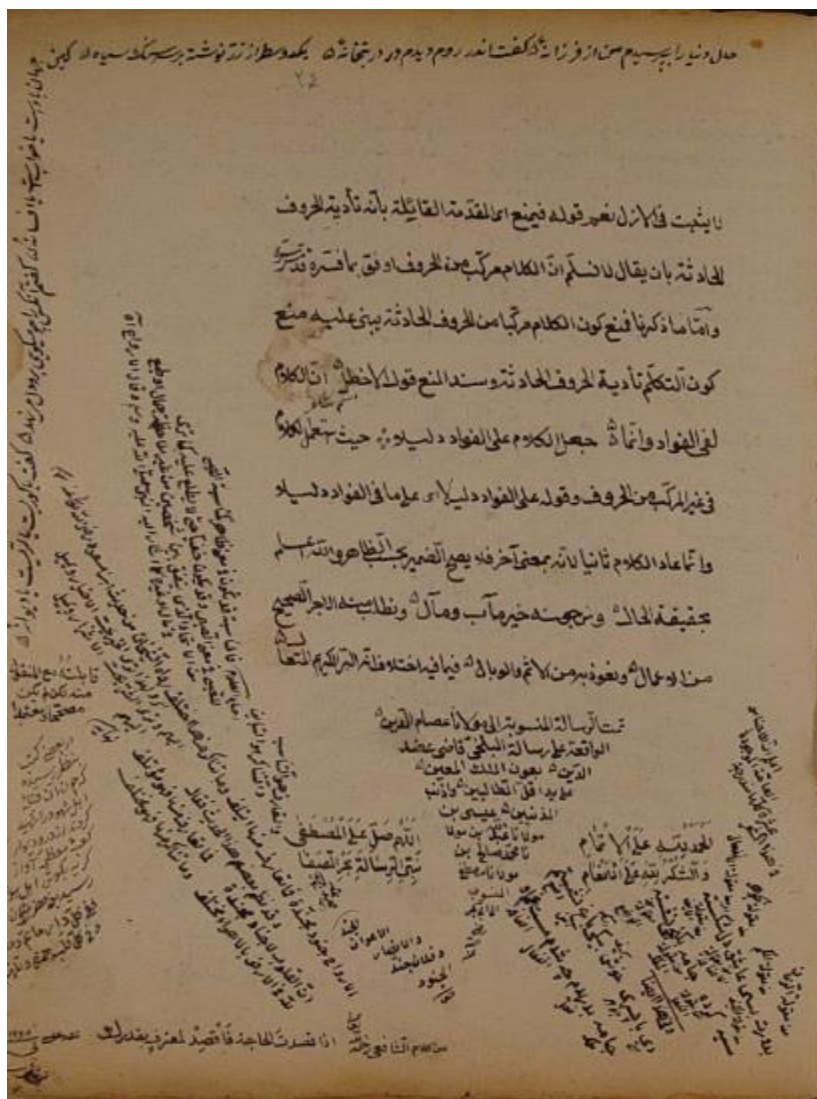
بن باری گزده کوشته زاری نکارا از خدا شرم ننداری
 فاعل المصدر وسفعوله محذوفان
 التي بل ان يطاوله العقلية طرد
 الا لفا كذا لا نه حاجه الى التوضيح
 يكون تطويلاً على العقل
 في باب الاسماء الجارية

غلطا اوبصرة ومواضع اخرى ومن الوجوب على الناظرين ان يتكلموا في كل علم بما هو حقه
 ووظيفته فلا يتكلموا في اليقين بوظائف ظني وبالعكس واذا انتهى التغيير الى
 الفاظ جليلة فليس لتاثير المطاوعة وطلب توضيحها من الوخر والمعلقات الر

سالة المنسوبة الى محمد بن سيد شريف الكاينيه
 في المنطق على يد اقر الفقهاء عيسى في مدينة
 شيخ عبد الله في سنجق البصرة في محال
 شهر رولد اللهم صل على محمد
 دائما بدوامك وللهد
 لله رب العالمين
 امين

سنة الف وثمانين وعشرين
 من الهجرة النبوية المصطفوية
 صلى الله عليه وعلى آله
 بعد ما كتبت وكتب
 من اول الدنيا الاخرها
 بحسب الميول الكبير والصغير
 في كل لحظة الفالفة
 على يد الخفير الفقير
 المحتاج الى رحمة الله
 تعالى عيسى بن ملا
 عبدالله بن ملا محمد
 صالح بن ملا مصطفى
 بن ملا حسين بن ملا
 موسى بن ملا نصر الله
 المنسوب الى ابي بكر
 الصديق رضي الله عنه
 وعنه بشرف اللهم
 اجعل كتابه هذا
 التشریح خالصاً
 لوجهك وذريعتك
 للآخرة بشرف
 سيد الاولين
 والاخرين وبرحمتك
 يا ارحم الراحمين
 ولحمد الله رب
 العالمين اللهم
 لك الحمد كما
 انت اهل وصلى
 على محمد كما
 انت اهله وافعل
 بنا ما انت اهله
 انك اهل التقوى
 واهل المغفرة

دهستونوسی ژماره ۱۳۴۶/۵ پارێزراو له کتیبخانەی ناوهندی دائیره توله عارفی گه ووهی نیسلامی له تاران

ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶/۲ پارێزراو له کتێبخانهی ناوهندی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران